

Virgöl 17 Nisan #2

2019-04-17 19:54:13

“Let’s say it bluntly: spending part of your life reading archives in the stacks of the Yale Library doesn’t fit the nonacademic temperament of someone who has to be aware and watch his back, say, a debt-collector for the Mafia or a pit speculator in fast commodities. (If you don’t get this, you are an academic.)”

“Akademisyenlik overrated” bir iş diyor NN Taleb şurada Bazılarının hayat anlayışları ve mizaçları kitap okumak, yazmak ve kitabi işlerle ilgilenmeye değil, daha ani tepkiler vermeye, arkasını kollamaya yöneliktir. Herkesin kitabi olmak gibi bir vazifesi yok.

Kitabiler arasında muteber olan tabii ki kitabilik olacaktır. Memurlar arasında memurluk, tacirler arasında tacirlik, yazarlar arasında yazarlık. İnsanlar en muteber buldukları işi yapar ve kendileriyle aynı *kafada* olanlarla ilişki kurar: O halde kitabi de kitabi ile geçinir, bunda anlaşılmayacak bir şey yok.

Anlaşılmayan kısmı, benim açımdan şu: Evine temizlikçi gelmesi iki haftada yaşayamaz hale gelecek biri, yardımcının yaptığı işi neden küçümser? Hayatımızın normal akışı içinde pek çok insana muhtacız, çöplerimizi toplayandan, eve pizza getirene kadar, ikame edilmesi mümkün ama (zaman manasında) *pahalı* işleri yapan pek çok insan var. Evet, eve gelen yardımcı gelmesi de ben yaşamaya devam ederim, onun yaptığı işlerin arasında yapamayacağım bir şey yok ama onun sayesinde bu yazıları yazmaya daha çok zaman ayırabiliyorum.

İtibarın basit bir kuralı, herhalde *nadir* olmaktır. Sık rastlanmayan, herkesin yapamayacağı işleri yapmak diğerlerine nazaran daha çok itibar kazandırır. Bir organizasyonda *kilit taşı* haline gelmek. Bir çaycıyı başka bir çaycıyla değiştirmek, bir mühendisi başka bir mühendisle değiştirmekten kolaydır: Bu nedenle mühendislik daha itibarlıdır... vs.

Buradaki psikolojiyi anlıyorum, yine de kitabilerin diğerlerine karşı *yaşamıyor* numarası yapması bana hayli ilginç bir vak’a gibi görünüyor. Herkes her işi yapabilseydi, kimsenin itibarı birbirinden farklı olmazdı, o halde aslında bizi nadir yapan insanlara karşı borcumuz var. Herkes program yazsaydı, benim bunu yapıyor olmamın bir anlamı olmazdı, yazmadıkları ve *işlerini* yaptıkları için kendilerine şükran borçluyum.